

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 905/2019
17.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Саше Чолића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Чолића, адвоката Владимира Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 57/16 од 29.01.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 401/19 од 11.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2019. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Чолића, адвоката Владимира Петровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 57/16 од 29.01.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 401/19 од 11.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К 57/16 од 29.01.2019. године, између осталих окривљени Саша Чолић, оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.03.2016. године до 25.03.2016. године. На основу члана 87. КЗ у вези члана 246. став 7. КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то: опојна дрога „хероин“ нето масе 41,6гр. и кофеин, парацетамол и декстроза нето масе 52гр, а који су претходно одузети по потврди о привремено одузетим предметима МУП ПУ Крагујевац од 24.03.2016. године. Према окривљеном Саши Чолићу на основу одредбе члана 91.и 92. КЗ одузима се имовинска корист стечена извршењем кривичног дела и то новац у износу од 2.000,00 динара. Исти је на основу чл. 261. 264. став 1. ЗКП, обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и то у корист буџетских средстава суда на име паушала износ од 5.000,00 динара, трошкове исплаћене унапред из буџетских средстава суда у износу од 8.367,45 динара и трошкове унапред исплаћене из буџетских средстава тужилаштва, у корист

буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва у Крагујевцу у износу од 34.518,80 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 401/19 од 11.06.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Саше Чолића и пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 57/16 од 29.01.2019. године, исправљена решењем Вишег суда у Крагујевцу К 57/16 од 01.03.2019. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Саше Чолића, адвокат Владимир Петровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, без стављања конкретног предлога суду у погледу одлуке по захтеву за заштиту законитости.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Чолића, адвоката Владимира Петровића је неоснован.

Бранилац окривљеног Саше Чолића правноснажне пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да се на следећим изведеним доказима пресуда не може заснивати и то:

- на записнику о претресању стана и других просторија МУП-а РС, ПУ Крагујевац сачињеном дана 24.03.2016. године, обзиром да је претресање стана и других просторија окривљеног извршено супротно одредби члана 156. став 7. ЗКП, јер овом претресу нису присуствовала два пунолетна грађанина – сведока, као ни адвокат, односно бранилац;

- на потврди о привремено одузетим предметима од окривљеног Саше Чолића МУП-а РС, ПУ Крагујевац од 24.03.2016. године која је, а како то произилази из садржине захтева, проистекла из напред наведеног записника о претресању стана и других просторија окривљеног;

- на записнику о саслушању окривљеног Саше Чолића сачињеног од стране МУП-а РС ПУ Крагујевац дана 24.03.2016. године, указивањем да је окривљени истакао да је од времена доласка полиције до доласка једног сведока и браниоца, био изложен тортури, психичком и физичком насиљу, које је за последицу имало изнуђивање његовог исказа, а што је потврдила у својству сведока адвокат АА која је навела да је након доласка у домаћинство окривљеног, истог затекла са црвенилом на лицу, истичући да је имала утисак да је глава окривљеног била надувена.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, изложене наводе захтева бранилац окривљеног Саше Чолића истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни три последњи пасус, страни четири пасус први, други, трећи и четврти образложења пресуде је дао јасне, довољне и аргументоване разлоге, које, као правилне, у свему прихвата и

Врховни касациони суд и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује. Тачан је навод захтева да је претресању односно прегледу просторија присуствовао један сведок, али та околност нема у конкретном случају утицаја на питање законитости спроведене доказне радње што такође правилно цени другостепени суд.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује навод из захтева браниоца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Даље, бранилац окривљеног Саше Чолића правноснажне пресуде побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, не указујући при том због чега сматра да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, док је у образложењу захтева истакао да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени извршио кривично дело у питању за које је оглашен кривим, обзиром да је окривљени пронађену опојну дрогу поседовао ради личне употребе, а не ради даље продаје, док суд није утврдио колико је опојне дроге одузето од окривљеног, ко је исту дрогу мерио, где и на који начин и ко је присуствовао мерењу, тако да је суд морао да прихвати количину предметне опојне дроге која је најповољнија за окривљеног и на коју у свом исказу указује полицијски службеник Рајковић који је носио дрогу на мерење, већ је неосновано поклатио веру одбрани другоокривљеног ББ који је признао да је критичном приликом ову опојну дрогу купио од окривљеног Саше Чолића.

По оци Врховног касационог суда, изложеним наводима захтева, бранилац окривљеног полемисујући са оценом доказа од стране суда и давањем сопствене оцине истих, у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа окривљеног у извршењу предметног кривичног дела.

Међутим, како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање не спада у круг повреда сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, то се Врховни касациони суд у ове наводе захтева није упуштао.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

**Председник већа
судија**

Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић